

O B Č A S N Í K

ZVON

ZPRAVODAJ FARNOSTI ŘÍČANY

L É T O | 2 0 2 2

Prázdniny 2022

Jaké budou? Jak Pán Bůh dá
... a také jaké si je uděláme.

Dost věcí a okolností se za poslední
čas změnilo. Vše je dražší, musíme

více přemýšlet, co koupit a co ne,
panuje nejistota v
záležitostech, ve kterých jsme se
doteď cítili pevní v kramflecích.

Co je ale pro mne nejdražší a na
čem bych v žádném případě
nechtěl šetřit? Jsou to vztahy, naše
rodina, mít čas pro druhého, umět
být s ním a pro něho.

Pojďte si užít společné chvíle!
Každý den je darem Božím, žádný
okamžik se už nebude opakovat.

Přeji vám, ať tyto dny (a nejen
tyto) prožijete v pokoji, odpočinku
se svými milovanými a užijete
každý okamžik. Nešetřete na tom,
na čem se šetřit nemá.

Váš Konstantin

Foto: Karel Habbal

Studánka Panny Marie na Podsrpu. Dočtete se o ní na str. 6.

Nabídka katechezí pro dospělé

Milí farníci,

moc vás zdravím z Colchesteru severovýchodně od Londýna, kde jsme na tři měsíce s rodinou. Jakub tu má pracovní pobyt na univerzitě. Zdejší katolická farnost je velmi „barevná“, nejen co se týče barvy pleti. Jsou tu Afričané, Filipínci, Indové a také Angličané. No a jedna česko-německá rodina. Je potřeba se ještě trochu rozkoukat – první dojem je každopádně milý.

Píšu ale především proto, že bych chtěla pozvat zájemce do nové skupiny „katecheze pro dospělé“. Jak možná víte, vedu už pár let „katechezi pro mládež“, vždy ve středu večer. Mladé účastnice časem odrostly, a tak se skupina zmenšila natolik, že bych ji od dalšího školního roku otevřela už jen jednou měsíčně. Možná i dvakrát měsíčně s cílem, aby si skupina vedla každé druhé setkání samostatně. Tím se mi uvolní čas. Jak jsem zjistila, je zájem také o podobnou skupinu pro dospělé (muže i ženy). Tu bych zkušebně otevřela jednou měsíčně, nejspíš rovněž ve středu večer. Myšlenka této skupiny pro dospělé je otevřít

prostor pro otázky víry. Všichni jsme měli nějakou náboženskou výuku. Často ale byla už hodně dávno, nebo byla jen krátkou dobu. Možná se mezitím objevily otázky a bylo by příjemné probrat je v chráněném prostředí. Proto bych ráda otevřela skupinu, kde je místo:

- pro výklad vybraného tématu, které si během roku můžeme volit (například mše svatá, Starý zákon, příprava na liturgické texty následující neděle, život křesťana v praxi, modlitba a spiritualita, Ježíšovo poselství, jádro víry „kerygma“...),
- pro možnost ptát se na cokoli, položit i zdánlivě příliš jednoduché otázky,
- pro možnost vyjádřit pochybnosti a diskutovat o nich,
- pro nabídku meditativních prvků. Je mnoho způsobů, jak se modlit a také jak se otevřít biblickému textu. Může být obohacující, když s citem a s respektem vůči každému něco z toho vyzkoušíme.

Foto: Rudolf Flachs

První svaté přijímání se konalo v říčanském kostele sv. Petra a Pavla v neděli 12. června

INSPIRACE

Nemám odpověď na každou otázku a vidím svět a víru jen skrze vlastní brýle, ale to, co mám, ráda nabízím. Bylo by přínosné, kdyby ve skupině bylo možné sdílet naše perspektivy.

Budu ráda, když se zájemci ozvou na můj e-mail: anna.sirovatkova@seznam.cz.

Budu moci lépe připravit hodiny, když budu vědět pro koho. Budu tak s vámi moci lépe komunikovat i ohledně organizačních otázek. Mladší od 16 let jsou vítáni ve (zatím výlučně dívčí) skupině mládeže, dejte prosím rovněž vědět e-mailem.

Anna Sirovátková

Z hodin náboženství s náctiletými

I. Vy jste světlo světa. Mt 5,14

Neboť všichni, kdo se dávají vést Božím Duchem, jsou Boží synové. Nedostali jste přece ducha otroctví, že byste zase museli žít ve strachu. Dostali jste však ducha těch, kdo byli přijati za vlastní, a proto můžete volat: „Abba Otče!“ (Řím 8, 14-15)

Nevím, jestli jsem světlo světa? Možná někdy, nějaký záblesk se v mém životě odrazil, když mi Bůh otevře srdce pro vanutí Ducha Svatého. Pak vina, strach a různé přešlapy v životě jsou zakryty a odpuštěny. Bůh mi dává čas. Je to velký dar. Jak ho nepromarnit?

„Kdybych já měl 53 minuty nazbyt, řekl si malý princ, šel bych docela pomalu ke studánce...“ (z textu „Obchodník s pilulkami utišujícími žížeň“ od A. de Saint-Exupéryho)

53 minut: jen tak bych se dívala na oblohu, uvařila si kávu, uspala bych vnučku, šla si zaplavat, zavolala bych někomu, komu jsem dlouho nevolala...

hz

Času nemáme nazbyt, přesto je však lepší si nějaké věci užít nebo někomu pomoci za cenu toho, že to třeba nebude nejrychlejší, ale naplníme dobře svůj čas. V tu chvíli je to nejdůležitější, jak svůj čas prožijeme. 53 minut (volného) času bych využil tak, že bych buď strávil čas s Bohem (hlavně v případě, že by to bylo posledních 53 minut a došlo by mi, že jsem doteď toho času u Bible a modlitbou netrávil dost), nebo bych si šel zacvičit, zaběhat nebo zahrát fotbal

a v neposlední řadě bych si zašel na nějaké dobré jídlo.

Antonín Skaloš

Kdybych já měl 53 minut, udělal bych něco, co je mi nepříjemné. Něco, co nemám rád, nebo co často odkládám. Například bych si přečetl nějakou knížku, udělal si povinnosti, pomodlil se, nebo se třeba učil na nějaký předmět, který nemám rád. Udělal bych to kvůli tomu, abych si uvědomil, že zatímco já jsem jen 53 minut dělal tyhle věci, tak Bůh se celou dobu stará o svůj lid. Odpouští mu, uzdravuje ho, zarmucuje se nad našimi hříchy, a to pořád dělá s láskou a trpělivostí. V tu dobu bych si uvědomil jak je Bůh dokonalý.

Vojtěch Nachtigal

53 minut: první minuty bych strávila modlením. Až povím Bohu vše, co jsem chtěla a potřebovala, asi se budu učit na matematiku či jiné těžké předměty.

Alžběta Vystrčilová

Kdybych měl 53 minut volného času, nevěděl bych, jak je využít. Nejradši bych je trávil s kamarády, ale cesta k nim by mi zabrala déle, než kolik času vůbec mám. Mohl bych dát odpolední spánek, ale to by mi nepřišlo jako dostatečně využitě. Myslím, že bych asi

přemýšlel nad čímkoli, co by mě zrovna napadlo.

Tomáš Kundrát

II. Křest, víra a spása – pouze ruku v ruce?

Na náboženství jsme minulý týden četli závěr Markova evangelia, abychom lépe prožili závěr doby velikonoční. S naší katechetkou Haničkou nás tam však zarazila jedna věta: **„Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen.“ (Mk 16, 16)**

Jistě mnohým z nás tato věta přijde drsná. A tak tomu bylo i u nás na středečním setkání. Hanička o tom však zapřemýšlela a poslala nám odkaz na článek (Křest – nezbytná podmínka víry a spásy? na www.vira.cz). Ten byl dosti obsáhlý, ale, abych pravdu řekl, nezodpověděl všechny mé dotazy. A tak píši toto zamyšlení.

Nějak mi to pořád nešlo do hlavy. Znovu jsem si větu přečetl. A došlo mi, že v druhé větě vlastně není křest podmínkou pro spásu, ale pouze víra („kdo však neuvěří, bude odsouzen“, ne „kdo se nepokřtí, bude odsouzen“). Věta je asi pouze napsána zvláštním způsobem (možná je to překladem). Křest i víra jsou dar.

Jak je to tedy ale s vírou? S tou to podle textu vypadá tak, že

podmínkou je. Já jsem přesvědčen, že jakýkoli dobrý člověk může po smrti dojít spasení, ať je jakéhokoli či žádného vyznání. I papež František říká, že každý má svou cestu.

Martin Kundrát

„Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen. Kdo však neuvěří, bude odsouzen.“ Tyto dvě věty jsou na první přčtení úplně jasné a člověku se zdá, že není vlastně moc prostoru pro přemýšlení, jak byly myšleny. Ale první pohled klame, protože když se zamyslíme, můžeme je vyložit různými způsoby. Nejdříve nás nejspíš napadne, že kdo věří v Boha a je pokřtěný, půjde do nebe a kdo ne, půjde do pekla, ale co když je to myšleno bez ohledu na čas a prostor? Může někdo uvěřit až po smrti? Podle mého názoru ano, tudíž... Kdo věří v Boha a je pokřtěný, má předpoklad pro to, aby byl spasen. Ten, kdo nepoznal Boha za svůj pozemský život a není pokřtěný, nemá předpoklad pro spasení? Žije-li dobrý život, pomáhá ostatním, proč by nemohl uvěřit až po smrti? Myslím, že by to mohlo být myšleno i tak, že kdo nechce uvěřit a nedá tomu ani malou šanci, nemůže být spasen. Myslím, že i po smrti může člověk uvěřit a být spasen.

Anna Uhlířová

(2. vatikánský koncil (GS 22; LG 16; AG 7) zdůrazňuje, že „Kristus zemřel za všechny, a protože poslední povolání člověka je ve skutečnosti jen jedno, totiž božské, musíme být přesvědčeni, že Duch Svatý dává všem možnost, aby se přičlenili k velikonočnímu tajemství způsobem, který zná jen Bůh. Každý člověk, který hledá pravdu a plní Boží vůli tak, jak ji poznává, může být spasen, i když nepoznal Kristovo evangelium a jeho církev. Je dovoleno předpokládat, že by tyto osoby chtěly být pokřtěny, kdyby poznaly, že je nezbytný.“)

(KKC 1260)

Připravila Hana Zavadilová

Na křížových cestách, k mariánským studánkám a k pramenům

V letním čísle Zvonu opět přinášíme několik tipů, kam zavítat ve chvílích volna pro občerstvení těla i duše.

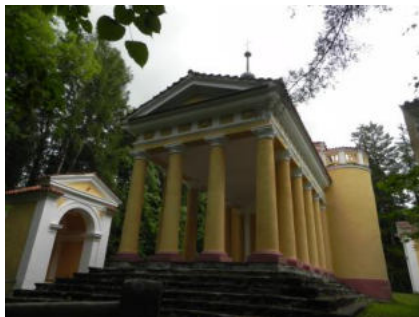
Studánka Panny Marie na Podsrpu

Doporučuji zavítat na Strakonicko, do kraje, který je poset kříži a mnoha dalšími

památkami spjatými s katolickou vírou. Začneme rovnou ve Strakonících, kam se snadno dostanete například autobusem. Od autobusového nebo vlakového nádraží dojdeme brzy na kraj města a potom jdeme cestou lesem; tam, kde končí chaty, odbočíme doprava. Musíme dát pozor kde odbočit, protože cesta ke studánce je sotva zratelná. U kapličky Panny Marie je vydatný pramen zvaný U Dobré vody na Podsrpu. Voda je výborná.

Kalvárie Čestice u Volyně

Do Čestic v podhůří Šumavy se dostaneme autobusem ze Strakoníc. Z náměstí se jde do kopečka a za koncem obce je křížová cesta na vrchu Kalvárie, kde je monumentální kaple Povýšení sv. Kříže postavená v antickém stylu. Když se pak vrátíme, můžeme jít od hřbitova směrem dolů a v části obce zvané Radešov se hned na jejím začátku dáme nalevo. Za poslední zástavbou je

Kaple Povýšení sv. Kříže v Česticích

kaplička postavená jako poděkování za uzdravení zraku, za kterou je trochu ukrytá studánka, nazvaná Pramen Panny Marie.

Křížová cesta Vlachovo Březí

Ze Strakonicka se dostaneme do Vlachova Březí, to už je ale okres Prachatice, skoro na dohled od Boubína. Nad obcí se dáme od zdevastovaného bývalého pivovaru do mírného kopce alejí, kde je ve výklenkových kapličkách křížová cesta. Je zakončena kalvárií, Božím hrobem a kostelíkem Sv. Ducha. Dojem z místa je umocněn tím, že křížová cesta je citlivě umístěna do jihočeské krajiny a celá je nově pěkně zrekonstruovaná.

Malé Svatoňovice

Opačným směrem, až v Podkrkonoší, leží Malé Svatoňovice. V tomto bývalém hornickém městečku je poutní místo zvané Mariánský sad. Do Malých Svatoňovic je dobré vlakové spojení. Cestu začněme u mariánské studánky u kostela Panny Marie Sedmiradostné, kde se ze sedmi pramenů můžeme osvěžit výbornou vodou a potom pokračovat do kopce. Za obcí v lese se nachází Mariánský sad

s výklenkovými kapličkami Sedmera radostí Panny Marie a křížovou cestou zakončenou kaplí Božího hrobu. Areál je krásně zasazen do

Křížová cesta Vlachovo Březí

přírody, a tak vybízí k celkové relaxaci.

Liběchov

Kousek od Prahy, za Mělníkem, se u Labe nachází Liběchov, dobře dostupný pražskou integrovanou dopravou. Zajímavé je, že až sem zasahovaly Sudety. Na vršku, jehož stráně pokrývá vinice, se nachází kostel Sv. Ducha a Božího hrobu. Je na něj smutný pohled, jelikož jeho stav je neutěšený. Je to velká škoda, místo je zajímavé a je odtud krásný výhled na České středohoří.

Zastavení křížové cesty v Liběchově

I když je na obzoru elektrárna Mělník, je na ni bohužel lepší pohled než na žalostný stav kostela, od roku 1966 chráněné kulturní památky. Z druhé strany vede ke kostelu lipovou alejí křížová cesta s výklenkovými kaplemi. Ta je opravená.

Vraclav

Asi tři čtvrtě hodiny pěšky rovinatou krajinou od železniční

zastávky Zámorsk, kam jezdí vlaky z Pardubic, se dostaneme do obce Vraclav. Kdysi tam bylo hradiště rodu Vršovců, který konkuroval Přemyslovcům a byl jimi posléze vyvražděn. V části zvané Svatý Mikuláš je působivý barokní areál s kostelem sv. Mikuláše, podle italského architekta Canevalle. Je tam vydatný pramen sv. Mikuláše, proto tam také bývaly dříve lázně. Studánka je umělecky upravená se sochou poustevníka.

Text a foto Karel Habal

Žijí mezi námi a málo o nich víme

**Luboš Hošek: Hroznýš
v dívčí škole
Ředitelem církevní školy pro
dívky v nesnázích**

V Dívčí katolické střední škole, která je nejstarší církevní školou polistopadové historie u nás, studují dívky s rozličnými handicap. Škola se nachází v prostorách kláštera Rytířského řádu křížovníků s červenou hvězdou, založeného sv. Anežkou Českou, kousek od Karlova mostu. Tato škola není elitním skleníkem pro panny ze vzorných rodin. Naopak studují tu dívky bez rodinného zázemí, z dětských

domovů, z diagnostických ústavů. Studovala zde děvčata na své cestě z ulice nebo vězení k normálnímu životu. V knize se také dočtete, jak Bůh nepřehlédnutelně působí v životě ředitele školy „Hroznyše“ – v jeho rodině, na osobní i profesní cestě. A možná budete chtít více vidět Boží stopu ve své, nebo spíš svoji v té Jeho... Tolik na úvod ze záložky knihy.

O panu Hoškovi jsem se dozvěděla v roce 2018 od mé vnučky Aničky, která na této škole prováděla výzkum pro svou diplomovou práci. Loni jsem v Katolickém týdeníku objevila odkaz na výše uvedenou knihu a vánoční dárek byl na světě. Před několika dny jsem si ji přečetla na doporučení dcery.

Pan Luboš Hošek, nyní již bývalý ředitel školy, je obdivuhodný člověk. Ve své knize se svěruje formou rozhovoru s Janem Šichou **s celým svým životem**. Cituji Jana Šichu: *„Máte pět dětí, dívčí katolickou školu, rakovinu, dům, který jste postavil. Co nemáte?“* L. H.: *„Mám hojnost. Bohu díky mám ve svém životě hojnost. Nemám peníze. Ty se mě nikdy nedržely. Rakovinu nemám. Jen zhoubný nádor. A ten je se mnou trpělivý.“*

Co k tomu dodat! Člověk se nemůže odtrhnout od čtení životních příběhů Luboše Hoška,

který našel víru jen Božím oslovením.

Knihy vyšla v nakladatelství Triton v roce 2021 s předmluvou biskupa Václava Malého.

Miloslava Pangrácová

Doplnění:

V Katolickém týdeníku 25/2022 se v anketě „Neztratit autoritu a zůstat klidný“ vyjadřuje mezi dalšími pedagogy i Luboš Hošek, emeritní ředitel Dívčí katolické střední školy Praha 1. Odpovídá na otázku: *Máte vlastní recept na to, jak ve výchově a vzdělávání respektovat individualitu jedince, dosáhnout toho, co potřebují, a přitom nepřijít o nervy?*

Cituji: *„Hmmm, to mi také moc nejde. Rozhodně ne tak, abych mohl nabídnout recept. Kdesi kdysi od kohosi jsem zaslechl (a v prostředí střední školy to platí), že při výchově a vzdělávání je důležité CO, důležitější je JAK se vzdělává a vychovává, ale úplně nejdůležitější je KDO. Pokud na děti ve škole působí osobnost, samorost Boží, je reálná naděje, že se ze žáka jednou vyrysuje rovněž osobnost, a to nejen podle představ světa.“*

KAŽDÝ SVĚTEC JE ORIGINÁLNÍ

Svatí jsou lidé, kteří žili stejný život jako my, měli své radosti i starosti. Neměli mimořádné podmínky pro to, aby stali svatými, ale měli mimořádnou lásku k Bohu i k lidem. Každý světec je originální a zároveň se všichni podobají Ježíši Kristu. Tvoříme s nimi jednu velkou Boží rodinu.

Přičiň k sobě správně dvojice puzzle a dozvíš se něco málo o sedmi světcích. Zamysli se také nad tím, co by mohlo charakterizovat tebe.

 <p>Sv. Ludmila</p>	<p>řeholnice, karmelitka, „objevila“ cestu duchovního dětství</p>	 <p>Sv. František z Assisi</p>	
<p>lékař, autor jednoho z evangelií</p>	<p>já</p>	<p>výborná babička, dobře vychovala vnuka</p>	 <p>Sv. Matouš</p>
 <p>Sv. Terezie Veliká</p>	<p>dobrý panovník, hlavní patron české země</p>	 <p>Sv. Lukáš</p>	<p>řeholnice, učitelka církve, zakladatelka mnoha klášterů</p>
<p>původně celník, později apoštol a evangelista</p>	 <p>Sv. Václav</p>	<p>miloval přírodu, jako první postavil jesličky</p>	 <p>Sv. Terezie z Lisieux</p>

Ohlédnutí za besídkou ke Dni matek v DPS Senior

Po dvou letech bylo letos konečně možné uskutečnit besídku ke Dni matek v DPS Senior, a tak naše Farní charita uspořádala v úterý 17. května setkání maminek a babiček v jídelně domu Senior. Vzhledem k zaneprázdněnosti ZUŠ Říčany jsme nemohli počítat s jejich hudebním programem, a proto jsme oslovili několik jiných, většinou dětských hudebníků. Nakonec nám přislíbily zahrát Eliška a Antonie Vlčkovy (piano a housle) a přišla s nimi zaspívat ještě jejich kamarádka Elena Černá. Děvčata si připravila hezký malý koncert, kde se vystřídaly náročné skladby s lidovými písněmi. Členky Farní charity zakoupily sladké malé dárečky a krásné karafiáty, které nám vždy připraví za sníženou cenu firma Ekoflor, a nechyběla také malovaná přáníčka od dětí. To vše jsme předaly návštěvnicím besídky a navrch obdržela každá dílek z velikého koláče, který upekla a přinesla maminka děvčat Vlčkových. Příjemně strávená hodinka nám všem velmi rychle uběhla a ani se nám nechtělo rozcházet.

Za úspěšný průběh besídky bych chtěla poděkovat všem třem děvčatům za hraní a zpívání, jejich mamince za sladký koláč a členkám charity za organizaci a pomoc.

Marie Junková

Pozvání k bohoslužbám na začátku léta

Ve středu 29. června, o slavnosti sv. Petra a Pavla, bude bohoslužba v říčanském kostele v 18 hodin. Ve čtvrtek 30. června bude v 9 hodin a v pátek 1. července v 18 hodin (od 17 hodin se můžete zúčastnit adorace). V neděli 3. července se koná v Říčanech od 9.30 hod. poutní mše svatá, po ní zveme na farní zahradu na farní kafe. Ten den je bohoslužba už jen v Mukařově, od 8 hodin.

V sobotu 9. července od 16 hodin přijďte na mši svatou do Křížku u Předboře. Nebude bohoslužba v Kamenici.

Všichni mladí jsou zváni na **Celostátní setkání mládeže v Hradci Králové**, které se koná ve dnech **9.–14. 8. 2022**. Přihlášky jsou k dispozici na adrese celostatnisetkanimladeze.cz.

*Srdečně zveme na tradiční Mši svatou
u předbořského křížku
v sobotu 9. července 2022
v 16. hod*

*Sloužit bude Pater Matěj z Říčan
Prosit budeme za zemskou úrodu,
mocné tohoto světa, aby je Pán osvítil a dohodli se
na ukončení všech válek.*

**Příjezd: za kruhovým objezdem u Nebřenic doleva
podle plotu anebo na Radimovice ve vsi vlevo po polní cestě.**

ZVON – farní zpravodaj | Vydává Římskokatolická farnost, Masarykovo nám. 70, 251 01 Říčany,
tel.: 323 605 403, e-mail: Zvon.Ricany@seznam.cz nebo jaro.slav.baluch@seznam.cz,
www.ricany.cz/farnost

Redakce: P. Matěj Jaroslav Baluch O. Praem., Renata Skalošová, Miloslava Pangrácová,
Alena Klvaňová, Hana Zavadilová | Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.

Uzávěrka příštího Zvonu je v pátek 14. října 2022.